

134

disciplina f. Regla o conjunt
regament imposada per un
tre als seus deixebles; instrucció
física, moral o mental d'una
persona. Seu educat sota la disci-
plina d'aquell gran mestre. Criat
sota una disciplina severa ||
Materia d'estudi i ensenyament,
una branca del coneixement.
Docte en les disciplines filosofi-
ques.

Conjunt de regles per a mante-
nir l'ordre i la subordinació entre
els membres d'un cos, mantenir
la disciplina en una corporació,

7 i l'observança d'aquestes
regles